

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto:
Doma 3 K.
v Ameriko 6 K.
za naročnike Marijinoga lista, če se jih več na
eden naslov pošila, doma 2 K.
v Ameriko vsakom na njegov naslov 5 K.
Cena ednoga falata je domá za naročnike Marijinoga
lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.

Dobijo se
Novine, Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensovcih,
Cserehid, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tadi k tomi
moro pošilati.

**Cena Novin z Marijinim listem i Kalendarom Srca
Jezušovoga vkup je na leto:**
domá, če za več naročnikov na eden naslov se
pošilajo 4 K.
če samo za ednoga 5 K.
v Ameriko vsakom naročniki na njegov lasten
naslov 8 K.

„Spodobno je králestvo nebesko kvási.“

— Mát. XIII. —

V denéšnjem evangeliumi nam Jezuš dvá zgléda pripovedáva od sv. materecérkve i od božega návuka. Vzemimo si dnes toga drugoga, šteri od božega návuka gučí. Kvás naime, šteri se v melo zmeša ino vso melo pripravno včiní, kda jo prehodi, za jestvino, té kvás boží návuk zname-níje.

Boží návuk túdi prehodi nás, naše pámeti i srca, človeki z tem plemeniteša mišljenja, nakanenja i djánja dá pa ga tak lepo priprávi za vekí-večnost.

Ka je boží návuk té naturé, to nájbole spoznamo denéšnje teške dní. Kí denéšnji dén božega návuka nešče gorivzétí, Bogá ne verje, se v njem ne vüpa, on obhodi, kak Judaš, vzdvoji, kda vse okoli ne vídi drúgo nikaj, samo nevole, trplenja pa smrt. Kí se pa poprime návuka božega, v njem se pa té návuk šíri po srci ino njemi sploy več moči dá za prenášanje nevol, ár ga míseo na Bogá i vüpanje v njega toláži pa s tov tolážbov čuva od zdvo-jenja.

Prva moč božega návuka se je te kázala prinas, kda je boj vövdaro. Vsi smo bežali v církev: v boj idoči i domáči pa smo vsi z ednov rečjov prosili Bogá, naj naše vojáke vodi, čuva ino do veséle zmáge pripela. Vsi smo tak mislili zná bití, ka šeregi vküppribežijo, eden ovoga potučéjo pa de te za pár tjeđnov pá mír. To naše vüpanje v Bogá nam je dalo moč, ka smo se znali ločiti od naših lüblénih, njim srečno povrnenje želeli pa nišče ne mogeo misliti na to, ka se več ne bode vído z njími — z vnogimi níkdár.

Da se pa v boji bijejo ino strelajo. Prišli so prvi vláki z ranjencami. Bol-nišnice so se napunile, prikázao se je eden brezi roké, drúgi brezi nogé pa so za njimi naskori šli glási, ka té i on je spadno, junaško smrt je vzéo gori za domovino i svoje lübléne.

Pa te, kí smo šče znali od naših, ka so živoči, smo dale prosili za njé, naj je Bog v živlenji i zdrávji občuva, nego tá molítev je te že bole prikap-čene bíla božoj světoji volí. Te smo že tak znali moliti, kak je Jezuš molo na Olskoj gori: „Oča, ne moja, nego tvoja vola naj bode“, ár smo k našoj prvoj prošnji ponízno dodáli: „Či ga pa vzéti ščéš, ár si ga polúbo ino je čas, ka ga rešíš zemelskih nevol, skrbí se, ka de njemi dúša vrédi v tistoj vüri, za to te ešče bole prosimo“.

Z tem je naša molitev popolneša grátala pa takša, štera je Bogi povoli, ár tak prosi, kak nas je on sám včio prositi. Pa ka je nadignolo nás na to molítev? Tisti kvás, tisti návuk boží, šteri je prehodo naša srca ino je z po-kornim prenášanjom trplenja srca naša plemeniteša včino.

Prav pobožen človek se pa nanč pri toj prošnji ne stávi. On ešče dale íde z ednim stopájom ino si primísli, ka Bog z vsega zná dobro vöprinesti pa či on trpí, ka se národje na zemli kolejo, to je záto, ár on zná že za tiste posebne blagoslove, šteri z tej nevol prído na človečanski rod — pa zná tista húda, štera bi prišla, či ne bi bilo toga boja. Pa v tom premišlenji se zglédne na podobo križanoga Je-zuša, pomali začne zarazmeti, ka je On mogeo mreti, naj se človek zveliča pa rávno tak njegov lübléni voják mogeo mreti, naj Bog má príliko za to žrtev njemi i njegovim obilneše blagoslove dati pa te z tem rázumom právi, kak je edna pobožna žena prá-

vila: „Či de po boji svet boší, te ne máram, ka mi je spadno sin.“

Vídiš, lübi čtevec, to je že po-punost dúše, štera či teško, ali záto radodárno prinesé svojo žrtev na oltár človečanstva, naj samo valá tomi na svojo pogübo bežéčemi sveti. Tá žen-ska je že zcela spodobna nebeskomi oči, kí je svojega jedínorodjenoga sinú dao, naj se človek ne pogübí, nego se naj zveliča.

Tak pohodi návuk boží človeče srcé, njemi dá moč za prenášanje ne-vol ino ga samoga plemenitešega včiní v srci i dúši.

Prosimo Bogá, naj vsi tak daleč zarazumimo návuk boží, ka mo na vsako žrtev pripravni, šteroga domo-vina i celo človečanstvo od nás žele pa mo te mirno glédali té svet, ár či príde naša vüra, mo znali, ka smo ne zamán živeli.

Bojna.

Tužna, mokra je jesen. Na bo-jiščah je túdi hladno, celó mrzlo tú pa tam. Pa vendar to, ne odstraši naših vojakov, junakov, da ne bi šli naprej, da ne bi meli gorečega srca, vrele ljübezni, štera je segreva na vroče boje, naj bi hitrej bio konec, hitrej pri cvela zmaga končna i po njej mirna tihota domačega ognjišča bi se znova obüdila. Njé segreva ljübezen. Nás pa? Ne bom pravo, kaj nas vnoge, nego to, kaj nas more vse. Ljübezen do naših vojakov nas more segrevati. Je ljübite, ki vam dom branijo, za mir se borijo? Ljübezen dela. Kaj delate za vojake? Se zatajite za njé? Odpo-vete si, brez česa ste lahko i darüjete tisto na vojsko? Ne štimate gizde v obleki kda se na bojišči večkrat niti cota ne najde za obvézanje krvavečih se ran? Pijéte, pléšete, se zabávljate,

gizdarite, norčujete, kda se z jezerih gre sliši mirajočih stonjanje? Ste v cerkvi do praha zniženi v molitvi, v pokoro vtopljeni, na domi se pa kaže pri vsaki peršoni resen čas boja? Odgovorite stariši, so vaša domá ostala deca ne ponočnjaki, pijanci, kartašje, hčeri gizdače, zapelivke, kda njim brat, rod, sosed, bližnji na bojišči vsako vüro mreti zna? Odgovorte na tá i spodobna pitanja v dno vaše dñše segajoča. Če date na vsa tá odgovor, vam ga ne dam jaz, če ga pa ne date, vam ga odkrijem jaz: Poleg navuka sv. materecerkvi je boj kaštiga za grehe. Tei če se zato ne odpravijo, ne ga zroka, zakaj bi nas Bog nadale ne bi kaštigao. Želimo mir? Dobimo ga, ali prle dajmo ga Jezusi, ne žali mo ga. Pokorimo se, oj vsi, naj hitrej pride mir.

Poročila z bojišč so sledeča:

Srbsko-črnogorsko bojišče. Bolgarske čete so zevzele Niš. Od Trebinje na shod črnogorce napadamo. Jagodina je naša. Bolgari so prišli do Boljevac i zevzeli pri Niši ležečo goro Lipnico. — Nemci so 650 srbov vlovili. — Angleške čete so povrgle Solun, da bi šle srbom na pomoč. — Novo stolno mesto Srbije je Mitrovica. Sem so prišli poslaniki zaveznih držav. — Naše čete so zavzele Ilino Brdo i z tem predrle glavne črnogorske postojanke. — Kraljevo je nemcom prišlo do rok. — Varvarin so nemci zavzeli i više 3000 srbov vlovili, ravno tak tudi Paračin. Naši so se pri Aftovaci iz pred premočjov malo nazaj potegnoli, pri Grahovi so pa črnogorske čete obladali i jih veliki del vlovili. Pri Paračini je 1500 srbov vlovljenih.

Bolgarsko bojišče. Bolgari prodirajo proti Monastiri i prišli so do Babine gore. — Francozi so prestopili bolgarko mejo i prišli do Strumice, ali tñ so odbiti. 600 so jih bolgari vlovili. — Pri Kriviviri so se nemški i bolgarske čete združile. — Pri Lukovi so srbe odbili bolgari, 500 so jih vlovili i 6 topov zaplenili. Pri Niši so pa 400 srbov vlovili i 2 topa zaplenili. — Od Prilepa 10 kilometrov se bolgari z francozi borijo. — Pri Sorljigi so bolgari 103 železniških kol i vnogo drugih bojnih priprav zaplenili.

Rusko bojišče. Pri Strypi rusi močno napadajo, a brez uspeha. Samo pred ednov našov postojankov so naši 500 mrtvih rusov najšli. — Od Cartorijska na zahod so naši 1122 rusov zgrabili i 11 strojnih pušk zaplenili. — Pri Dvinski tudi močno napadajo rusi, a nemci so je odbili. — Rusi se vlečejo nazaj v glavne postojanke na

levi kraj Stripe, kam so je naši pregnali. — Pri Siemikowci so naše čete 6050 rusov vlovile. — Rusi glasijo, da so 931 nemških i naših vojakov vlovili pa 6 strojnih pušk zaplenili.

Taljansko bojišče. Talijani so Gorico znova napadnoli, a brez uspeha. — Zdaj je nastao mir na tom bojišči.

Türsko bojišče. Pri Dardanelah je velika strelba bila. — „Turquois“ francozki podmorski čuni so türki potopili. — Ramazan, angleška ládja za prevážanje se tudi potopila; da 280 ljudij je vtopljenih. — Med angležskimi vojak i jih je vnogo zbetežalo.

Francozko bojišče. Pri Maniges-i so nemci 800 metrov veliki francozki strelni jarek zavzeli; branitelje jarka večinoma vsi mrtvi, 93 so jih živih zgrabili. 8 pušk i 12 bombmetalnic pa zaplenili nemci. — Tihota odsehmaj kraljuje na tom bojišči.

Dom i svet.

Türčija. Sultan je zlati vojaški zasluženi križec darüvao bolgarskomi králi.

Grčko. Venizelos, bivši ministerski predsednik pa zača hujskati za boj proti nam. Kralj se ne da premotiti.

Kda stopijo pod orožje od 42—50 let stari? Pred marciušom nikak ne, mogoče, da ešče niti té mesec nej.

Što je ne dužen pred vojaški nabor stopiti? Tisti, koga so za vsako orožje nesposebnoga spoznali. Ki je samo za nepripravnoga poprek bio spoznani, dužen se dati znova pregledati.

Interes od bojne pôsode že vsi vdablajo, kí so ob prvim i ob drugim dáli, to je lani vjesén pa letos na sprotoletje državi posojilo. Samo ka vnogi ne vejo kam bi šli po té interes. Vsaki naj poglédne svoje papire pa v njih najde odrezke. Z tistih naj tistoga dolivreže, na šteroga je zapisano 1915. november 1. pa naj tisti odrezek nesé na pošto, kde njemi morejo vöpláčati brezi reči šumo interesa, kak je na odrezki gorivísñjena. To je odrédo minister trgovine 1915, okt. 27-ga pod numerov 47.389.

Kí se pa izda ne spozna vö, naj ide tá, kde je papire dobo pa njemi tam razložijo, ka má činiti, lahko tudi vöpláčajo.

Či pa što nešče interesa meti, naj ide z odrezkami v posojilnico (v kaso) pa tam je tá dá pa dobí knigo, kak či bi gotove peneze prineso.

Prelúknjani, keljeni, raztrgani, prepísani, zamázani i od leta dní stareši odrezki se samo v porcijskoj kasi pláčajo vö.

Sestra.

Tak na večar v tihój cèrkvi
Moli sestra mila,
Že tak dugo ne od brata
Pisma je dobila.

Vrelo prosi Mater Božo;
„Čuvaj ga nevoló,
Ki za dom v krváve boje
Šo je dobre vole!“

Vtoplana v molitev vrelo
Zré v obráz premili
Svéte Deve, o pa suza
Siroti njoj sili.

Pun tolážbe bil obráz je
Svéte Majke Deve;
Gotovo poslúhnola je
Njéne prošnje vrele.

Z mírnim Srcom proti domi
Ide sestra mila. —
— Dokeč je vu cèrkvi bila.
Pismo je dobilá.

Pét pečáti je na pismi:
Vse ednake, čarne;
V pismi so pa — Boža vola! —
Stale reči žalne:

„Brat je spuno svojo slúžbo,
Mirno že počiva.“
— Vsklikne sestra — „Vse nevole
Res ga je rešila!“

Mirosláv.

Iz pisem naših vojakov.

Materin dár. Pred tremi leti sem šo od svojega oče i matere z lepoga murskoga kraja Dokležovja. Mati so mi pri odhodi dali en lepi dár, šteroga sem si globoko v srce djao — pravili so mi: *Sinek moj, v kakšoj koli nevoli boš, zmisli si na prešladko Srce Jezušovo i Marijino.* — Odpravo sem se lansko leto, kak je boj nastao v začetki na bojišče, préstao veliki ogenj i vnogo težav, ali misleč po materni rečeh na preslatko Srce Jezušovo i Marijino, vse sem premagao i vseh nevarščin rešeni sem. Mati mi že v grobi počivajo, zgübo sem jo za časa boja a ostala mi je nebeska. K njénomi i njénoga Jezuša Srei bom bežao zato zdaj tém bole. O drági bratje vojáki, včinite vi rávno to i to dvoje Srce pomagalo nam bo. (Múlič Jožef topničar v 13. polki, z Dokležovja.)

Žela po míri. — **Pokora vojakov.** „Oh Bog moj, kak radi bi bili, da bi nam Bog dao te lübi mir! Oh kelkokrat čüjem pravíti, da bi bar ešče samo eden den doma bio, ka bi vido svoje drage i mile, te bi že rad mro za domovino i za našo vero! Oh dober Bog, zdaj vídimo, kak sladki je mir na sveti! Ja, dragi moji, kelkokrat sam pa čüo doma praviti, da bi nam Bog dao boj, pa takši, ka bi samo pol lüdi ostalo tebi, — pravijo — dobro bilo na sveti!“

ja dragi moji brati i sestre zdaj mamoboj, šteroga smo tak želno čakali i prosili, ar smo od dobrote nej znali ka činimo. Oh Mati puna milosti ne zavrži nas! Odpusti nam oh Bog te nezmerne grehe! Kak smo vživali dobrote toga sveta i nej smo je Bogi zahvalili, mesto poniznoga srca smo meli čemerno, hamično i nadúbo srce, nemarni smo bili k svetoj meši hoditi. Zdaj pa mamobesto veselja žalost. Tam doma v mérnóm časi sam nej mogeo idti siromaki na pomoč, zdaj etilejko v deždži, v vetri i v snegi cele dneve i cele noči pred neprijatelom lejko hodim. Doma smo v topli hižaj na mehki postelaj spali, dobro rano vživali i sladko vino pili. Oh Bog moj! eti kak duge so bile nočij zimske i največkrat v snegi i pod snegom smo spali i v devetih mesecaj smo devetkrat pili te bože kaple. Oh moj Bog, kelko jezer nevol more tú trpeti človik! I ka smo mi doma ostavili to je vse vu naših srcah, kak tužna so naša srca! Jočejo dnes narodje. Oh Marija, naša najboša Mati prosi za nás, naj znamo zakaj jočemo: *toga smo vredni bili kaj trpimo.* Prosi za nas, dobra Mati, ka mo pripravni se v tom boji se spokoriti, i navčiti Boga ljubiti, naj pride hitrej den mira, kda do vesele naše cerkvi, i vse ka je božega. Jas mam dve deklički, či bi spadno v boji: O Marija naša dobra Mati te moje sirote pripelaj kujim večkrat i naj mi je kaj potolažijo. (Iz srca rad vsako dušo. Vrednik.) (Žerdin Števan, domobranec 20-ga pešpolka iz Velke Polane).

Glási.

Od naših vojakov. Vlovljeni so: Škalčič Janoš z Gederovec, Šostarčec Anton z Krajne, Dšuban Janoš z Sodišinic, Norčič Jožef z M. Petrovec, Šantavec Jožef, Broder Ferenc, Seruga Ivan od Sv. Sebeštjana, Horvat Martin z Trnja.

Vojak-morilec. Grdo pijančivanje dale trpi. Vnogi, če z bojišča domo pride, njemi prva pot v krčmo pela, kde pokaže svojo vojaško süknjo pa zlaže kaj od svojih „junaških činov“. Poslušavci pa so. Ve vnoga mlada žena ma v Ameriki moža. — Ali té mor se je k sreči ne doma zgodo, nego v Kaniži med vinjenimi domobranci šteri so se tam v krčmi posvadili i svojega miritela Pécsi Ludovika morili. Megla Jožef njem je nož v prsi porino, zatem pa odbežao, da ga ne najti. Ne vemo, so slovinci túdi bili med razbijoči, ali ne?

Glas z srbskoga bojišča. Gabor Pavel desetnik v 20. dom. pešpolki nam naznanja, dá kuražno idejo naprej naši slovenski črnovojniki i z med njih dozdaž nieden ne spadno, šteri so v njegovej stotniji, samo je ranjen Vinčec Števan, četovodja z Renkovec v pravo roko i Špilak Števan z Ivanec v pravo ramo. Rane so ne teške.

Okrajdena je pošta v Draškovcih. Dvá 12 let stara dečaka sta opoldné z napiračom odprla pošto i 2600 kron odnesla. — Kam pridemo, moj Bog?

Tolvajija. Na Srednjoj-Bistrici se je oživo zdaj tolvajski düh. Ne trebe praviti, da je páli deca kriva. Poluš-tali so se njoj küri. Pod kukoričnjakom ednoga stanovnika so najdeni zakopani. Pitamo té tolvajske vérté: Znete, kaj Jezuš právi od tistih, ki drúge pohüjšajo? „Bole bi bilo, če bi se njim mlinski kamen na šinjek obvezao i bi se z njim pogroznoli v morsko globočino.“ — To so njegove reči. Le zagovárjajte greh, le jemljite na stan tolvajsko blago, pride že račun, grozoviten račun za vsaki greh, šteroga ste pripomogli doprinesti.

Na podporo nasega slovenskoga tiska je Satahovska občina darovala 12 K. Darovniki so sledeči: Serec Ferenc 2 K, Serec Jožef 1 K, Čergöli Vinci 1 K 20 fill., Gábor Ivan 20 fill., Rūžič Alojz 20 fill., Cigüt Ferenc 20 fill., Martinec Mikloš 20 fill., Cigüt Števan 10 fill., Bencák Števan 40 fill., Písnják Ferenc 40 fill., Kumin Jožef 10 fill., Lápoši Ignác 40 fill., Žitek Ana 40 fill., Žokš Majkeš 40 fill., Juk Ignác 20 fill., Kumin Štefan 40 fill., Martinec Alojz 20 fill., Flegár Anton 20 fill., Ketiš Trejza 20 fill., Pertóci Ivan 20 fill., Bencák Roza 20 fill., Vrečič Anton 10 fill., Bencák Trejza 80 fill., Jablanovec Mikloš 40 fill., Kumin Ivan 40 fill., Kozár Mihál 1 K 60, Medic Matjaša žena 30 fill., vkúp 12 K. Sree Jezusovo povrni vsem obilno!

Slovo. „Vojaki stari od 36—42 let slovo vzememo od vas. Z Bogom starišje predragi, nikaj ne žalüjte za nas, ki ste se od zibelke naše skrbeli za nas i ste mislili, ka mo vam v starosti dvorili. Zdaj smo vas zapüstili i idemo domovino branit. — Z Bogom drage tivaršice z temi malimi piščanci. Zročite se Jezuš, preljubomi ženini, naj vas varje v čistosti. — Z Bogom nemila dečica, vi mali golobeci, šteri zgübite stariše v mladosti, ka ne te znali praviti što so bili vaši roditelje. — Z Bogom brati, sestre, rod, sosedje, farniki, vsi znanci, prosimo vas iz srca, molite Bogá za nás.

Z Bogom bregi i doline
Nam slovenske domovine,
Mi idemo vu krajine
Kje poslame so nam mine.
Oh Marija, prosi za nás
I poslühni proséc naš glas.“
(Črpnjak Ferenc z Ropoč, domobranec 18-ga pešpolka.)

— „Vsi starišje, deca, žene, brati, sestre, sosedje, znanci prijatli, mi od vás slovo vzememo i idemo páli pod oster meč našo domovino branit. Pomagaj nam dober Bog, prosi za nas Dev. Marija i vsi nebeski sveti, naj to probo prestanemo, na štero je Bog svet zavolo grehov djao. Vsi naši ljubljeni i vsi drági dühovni pastirje, molite Bogá za nas. Mi si ne moremo pomagati, vi nam pomagajte z molitvami. — Drage naše matere, vi ste teliko svetli noči mele za nas, vi očetje pá teliko skrbi i li vas moremo na stare dni zapüstiti, ár mo šli lepo našo vogrsko domovino branit. Ne jočite za nas, dajte se Bl. D. Marija vobrambo. — Z Bogom naš slovenski kraj, ti mirno i veselo mesto! Z Bogom, Z Bogom zláti zláti naš slovenski dom, jeli te vidili bomo še! Idemo kuražno za madjarskoga krála v boj. Drúgi, tretj, štrtikrat že idemo, o ljubljene naše matere, kde ste, da bi nam po dale svoje desne roke?“ (Mihalič Janoš z Vučegomile, Črpnjak Lujz z Ropoč, Lončar Štefan z Zenkovec, Lük Kolo-man z Strükovec, Pojbič Pavel z Ivanšavec, Forjan Mihal z Lukačavec, Kozel Mihal z Večeslavec, Bertalanič Matjaš z Večeslavec, Banfi Ivan z Vaneč, Mikola Sándor z Bokreča, Küzmič Ferenc z Strükovec, Ritoper Karol z Strükovec, Rác Mikloš z Moravec, Boriš Ferenc z Vančavesi, domobranci 18-ga pešpolka.)

Pozdrav iz tabora zevze'ih. Krajcar Jožef, cerkeven oča iz Gorenjega Sinika nam naznanja, da je v 21. domobranskom pešpolki kak pazitel na zgrábljene ruse v Csóthi. Dvajseti jezer rusov je tú. Svojemi g. plebanoši i svojim domanjimi celoj fari i nami pošlje srčne pozdrave.

Bojazen i mržnja, štero mámo do kuk, stenic, buh, vüš, kebrov, molov, müh i drúgih stvarcov, je opravičena, ár mühé prle na nesnago, zatem pa na hrano sedajo, kügo i betege širijo; molje, listnate vüši, kebri, kvár v hiši narédijo, steniće buhe i vüši so pa ljudem i živini ednako neprilične. Te stvarci odpravi z hrambe, kühinje, štale i gred hitro i stálno Fellerov „Elsa“ prah za stvarce, šteri prekosi vsa druga sredstva proti nesnagi. 5 velikih zavítkov 5 koron; 1 zavitek za 1 K se priloži K pošilci. Pošila to pravo jedino Feller V. Eugen, lekarnar, Stubica, centrále 146. (Zagreb. žup.)

Najnovše.

Kruševác je v nasih rokaj. Vlo-vili smo tam 7000 srbov pa 40 štúkov i vnogo drúgih reči zaplenili. Vednom meseci smo više 30 jezér srbov vlovili. Srétji táo srbske vojske je tak oničeni.

Pošta.

Čarni Treza. South-Bethlehem. Tvoji domači ti že dajo glás, njim pride odgovor od moža. Pozvedávanje je že odposlano. **Lancina Fána. Cankova.** Kda je ostao mož za vojáka? Kda je šo v boj? **Norčič Janoška žena. Sebeborci.** Kde se je mož narodo? — Šteroga leta je ostao za vojáka? Kda i kam je šo v boj, i kam je notrirukivao? **Hozjan Štefana domači. Velka Polana.** Láni sept. 16-ga je premino. Kam, ešče ne znáno. Kda glás dobim, vam naznamim. **Solár Jürja oča. Dolnji Slaveči.** Od vašega sina pri bataljoni nikaj ne vejo. Morebit je v drugi regement bio vdelen? Iskanje dale trpi. **Goričanec.** Povejte jihve vašim dūhovnim pastiom. To de najbolje pomagalo. **T. Št. Wien. Rek. Abt.** Že so dobile opomin, tisto njim za en čas doide. **Vič. M. Golob. Bridgeport.** Od Puhan Terezije darūvanih 112 K smo sprejeli. Iz celoga srca se njej zahvaliva z g. plebanošom vréd. Če od njenoga moža kaj bole natenkoma zvedim naznamim. Srčen pozdrav. **Podlessek Ferenc žena. Rankovci.** Novin termin pretečé dec. 1-ga. Dobo sem 1 kor. 50. Bog lepo plati. To me veseli, da ste zado-

voljni z Novinami. Bog daj dosta takših evangeličanskih slovenk.

100 litrov domače pijače Elpis!

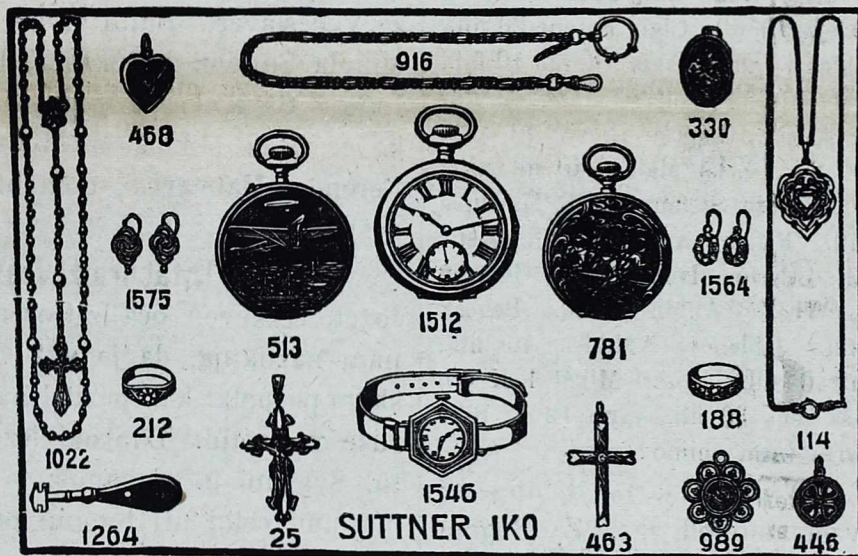

vkrepčevalne, téčne in žejo gaséče si more vsaki sam napraviti za male stroške. V zalogi so: ananas, jaboka, grenadina, maline, muškatelka, meta, pomeranče strašnica in višnja. Neuspeh izključen. Ta domača pijača se pije po leti mrzlo po zimi pa vroče namesto ruma. Snovi z natenčnim navodilom stanejo K 4.40 poštine prosto proti povzetji. Na 5 takših deležev se doda ena porcija brezplačno. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ar se delavci s tov pijačov okrepčajo ne do bi bili pijani ali pa da bi zgubili na delavskoj zmožnosti

Janez Grolich, drogerijo „pri angelju“ Brno šte. 85 Moravsko. En karton za poskušnjo 10 litrov stane 70 fil., šteri se lahko pošljejo v štemplnah. Takši kartoni se dobijo za poskušnjo tudi po vekših drogerijah.

Uspešni boj

je tisti, šteroga od leta do leta vodi Suttner-ova tvrdka proti malovrednoma bazarskomi blagi. Veliki uspeh i dober glas, šteroga ma te starodavna, glasovita tvrdka posebno med čtevci našega kalendara, veselo posvedoči, ka vsaki premišljavajoči človek ednok li spozna da je solidno stálno dobro i lepo Suttnerovo blago bole po cení, kak hitro se pokvarjajoče bazarski ničvrednosti.

1264 št.	Diamant za rezanje stekla	K 8 50
1265	„ Srebrni rožni-venec	5.50
1022	„ Dublé-zlati lanček na sinjek	5.70
114	„ Dublé-zlati lanček na sinjek	5.80
1546	„ Kožnata narokvica z srebrnov vürov	17.—
330	„ Dublé-zlati privesek	3.90
468	„ Dublé-zlati privesek da se odprti	4.80
446	„ 14 karatni zlati privesek	15.—
25	„ Križ, zlat na srebrni	2.70
463	„ Dublé-zlati križ	1.50
1203	„ Dobra būdilnica	3.50
410	„ Nikl-anker Roskopf-vüra	4.10
500	„ Roskopf-vüra, z kazalom časeka	5.50
513	„ Tula-nikl vüra z dvojim pokrivalom	9.80

1512	„ Nikl-anker „Zenith“ vüra, 15 rubisov	26.25
781	„ Tula-srebrna vüra, 15 rubisov, z dvojim pokrivalom	21.—
916	„ Masivni srebrni lanček	3.20
1564	„ 14 karatni vühani z opal kamenjom	13.—
1575	„ 14 karatni zlati vühani	6.70
212	„ Srebrni prstan z lepim kamnom	1.20
188	„ 14 karatni zlati prstan	9.50
188	„ Ravnoté iz novoga zlata	4.90
989	„ Masivni srebrni privesek	1.50
1360	„ Lepa vüra na steno	4.80
600	„ Radium-žepna vüra, vnoči sveti	8.40
1544	„ Narokvica vüra, moderna	10.50

Vsaka vüra je točno zravnaná, redno naoljena i se brez praši ne zapira.

Prava Suttnerova vüra je ponos i veselje pri vsakom!

Veliki, ilustrirani, čuden cenik, cela knjiga, brezplačno i franko.

Brezplačno lahko dobi zlato vüro

vsaki kúpec. Več pove

krasence i k.

Razposilanje po povzetji, ali če se penezi naprej notriposlejo.

Krščanska prodajalnica.

Vsaki kúpec je zadovoljen!

Vsaki den pri do takša pisma:

Narokvica vüra se mi je jako dopalá!

Oe vaše tvrdke naročena narokvica vüra je tak lepa, ka se vsakomí jako dopala ništeroj poznano gospej sem zato i dala vaš naslov za naročitev té vüre. Z poštvanjem **Morgenstern Katka** Beč, II., Praterstrasse 48.

Kaj se ne vidi, se dobrovolje izmeni.

Lastna vürna tovarna na Svicarskom.

„IKO“ znamek je svetoznan.

Suttner H. samo v Ljubljani 945. št.

Ne je podržnica.

Dobro ime so tvrdki dobre vüre dalé.

Ne je podržnica.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvtárból a könyvtár igazgatóján Szombathelyen.

TO I NIKAJ DRUGO

je nigdaš a njega, dobroga, bolečino vtišajočega Fellerovoga „Elsa-fluid“-a prava kantica i jedino pravilni znamek. Ne zavolo rekláma, nego samo zato kažemo v više dánoj slici glažek i znamek, naj se proti nevalánim ponarejenim rečem uspešno moremo braniti i znova prevdarjamo, naj se pri kúpili pazi na ime „Feller“ i na znamek „Elsa“. Ki toga dobroga, zanesljivoga domačega vrastva še ne pozna, naj opita svojega zdravnika, ka je za bolezen, prehlajenje, trganje-protin, šinjeka i prsi bol jako dobro vrastvo. Ka zanesljivo zdravilno moč ma, se vsaki lahko prepriča po reč kak 100.000 zahvalnih pismah i vračiteljskih priporocitvah, štere vsaki lahko pregledne v Fellerovoj lekarni. — 12 malih ali 6 dupliških, ali 2 specialnive kanticifranko 6 koron, 24 malih ali 12 dupliških, ali 4 specialne kante franko 10 kor. 60 fil., v jedino pravo kakovosti v Feller V. Eugena lekarni, Stubica, Centrale 146. (Zagreb žup.) — Fellerova naráhi poganjajoče, želod. c okrepčajoče Rebarbara „Elsa-pirule“ 6 škatlis franko 4 kor., 40 fil.) so samo z „Elsa“ znamekom prave.

HRANIMO SE BOLE

i ozdravimo svojo deca pa pa oslabljene, betežne svoje domače, povekšajmo njuvo životno moč po dobroj hrani. Zdravoga, močnoga človeka ešče sūhi krūh krepí. Ali mala deca, slabokrvni, slabi, nadajajoče matere, oslabljeni, betežni trpeči, starejši, ki so beteg ali drugo vekšo nevoló prestáli, deca mozoznata, zobé metajoči, porodnice i drugi slabi ljudje ne morejo navadne hrane vživati ar nemajo moči za prebavo. Tei moro zato lahko prebavljivo i jáko hrano meti i to najdejo v pravom Fellerovom ribjem olji. Nema niti slaboga dišeca, niti božnoga žmaja, i je tak prijetno, da je tudi deca radi vze-mejo. Ribje olje vnogo profesorov i zdravnikov priporáča, krv i mišije raste ponjem, pri deci da zras kostem i njim, dihalnice dobrodejno ofriši kak ti gut, prsi i plūča. Telo okrepi, povspeši ozdravljenje, okrepčanje, telo ojunači proti betegom, da tek, prebavo tira, oslabljenost, slabokronost, slabo hranjenje odstrani i poleg toga je li zadosta poceni. pogojno je več vredno kak vsaki inozémski zmes eniulzio, prašek i spodobne reči. 2 kanti franko pošlje za 5 kor. v pravo kakovosti Feller V. Eugen, lekarnar, Stubica, centrale 146. (Zagr. žup.)